

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/120/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113012136
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3113012136.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21. novembra 2013 prejednal sťažnosť obvineného

N. C.,

nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom O., T. K. XXX, okres Galanta, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 3T/144/2013 zo dňa 15.11.2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť obvineného z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Na obvineného N. C. (ako aj na ďalších dvoch spoluobvinených) podal prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín obžalobu 1 Pv 626/13 zo dňa 07.11.2013, doručení Okresnému súdu Trenčín dňa 11.11.2013, v ktorej mu kládol za vinu, že sa mal dopustiť prečinu krádeže podľa §§ 20, 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že obvinení dňa 11.07.2013 po predchádzajúcej dohode po tom, ako sa spoločne prepravili OMV zn. N. X. Q., červenej farby z Hlohovca do obce Drietoma, obvinený N. C. v čase asi okolo 01.00 hod. vystúpil pred obytným blokom č. XXX z vozidla a pomocou prineseného inbusového kľúča „lamáku“ otvoril a krabičkou na diagnostiku naštartoval a odcudzil tam zaparkované a riadne uzamknuté OMV N. X. combi, G.: R. šedej metalízy, r.v. 2000, 1,9 TDI, VIN: R pričom následne sa pripojil k vyššie uvedenej červenej N. X. s posádkou obv. B. X. a obv. M. D., z ktorej vybral vysielaciu zn. Kenwood, pričom sa dohodli, že druhá spárovaná vysielacia ostane v tomto vozidle, aby mohli obv. N. C. upozorniť, ak by po ceste späť do Hlohovca videli policajnú hliadku, čím zabezpečovali bezpečný doprovod odcudzeného vozidla, čím poškodenému A. A. spôsobili celkovú škodu vo výške 2.789 €.

V súvislosti s týmto trestným stíhaním bol obvinený N. C. už v prípravnom konaní vzatý do väzby uznesením Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 0Tp/53/2013 zo dňa 12.07.2013, pričom väzba započala dňa 11.07.2013 o 03.00 hod. a bola nariadená vykonávať v Ústave na výkon väzby Ilava.

Uznesením súdu prvého stupňa bolo podľa § 238 ods. 3 Tr.por. s poukazom na § 79 ods. 2 Tr.por. rozhodnuté tak, že sa obvinený N. C. ponecháva vo väzbe, pretože dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/, c/ Tr.por. u neho naďalej trvajú.

Súd prvého stupňa zároveň podľa § 80 ods. 1 písm. b/, c/ Tr.por. neprijal písomný sľub obvineného a žiadosť na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Uznesenie súdu prvého stupňa nenadobudlo právoplatnosť, pretože bolo v zákonnej lehote napadnuté sťažnosťou obvineného, ktorú zahlásil do zápisnice o svojom výsluchu ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne obvinený sťažnosť písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Podľa názoru obhajcu uznesenie súdu prvého stupňa trpí vadou arbitrárnosti a nezákonnosti, pretože rozhodnutie súd relevantne a v dostatočnej miere neodôvodnil. Ďalej najmä uviedol, že obvinený pre útek a skrývanie sa nemá dostatočné logistické zázemie (peňažné prostriedky, vybudované prostredie na skrývanie, jazykové predpoklady). Taktiež trest odňatia slobody, ktorý môže byť obvinenému uložený, predstavuje hornú hranicu dva roky, takže podmienka hrozby vysokého trestu, nie je tiež aktuálna. Taktiež je v rozpore aj s rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu SR, ak obava z pokračovania v trestnej činnosti je podložená nezamestnanosťou obvineného a úvahou o zabezpečovaní peňažných prostriedkov z páchania trestnej činnosti. Obhajca taktiež poukázal na to, že súd sa nemal v aktuálnom štádiu konania uspokojiť so stereotypným konštatovaním dôvodov väzby v intenciách ako v čase vzatia do väzby. Napokon poukázal na princíp proporcionality väzby a princíp zdržanlivosti, pričom vyslovil názor o možnosti nahradenia väzby zárukou, že sa obvinený dostaví na pojednávanie. K tomu uviedol, že u dvoch spoluobvinených už odvolací súd takto postupoval a prepustil ich z väzby. V procesnom postupe namietal obhajca nezákonnosť spôsobenú postupom vo vyšetrovaní, kedy vyšetrovateľ mal postupovať podľa § 204 Tr.por., čo nespravil, čo tiež má za následok oslabenie podmienok väzby. Navrhol zrušiť uznesenie súdu prvého stupňa o ponechaní obvineného vo väzbe a sám rozhodol o neponechaní obvineného vo väzbe. Alternatívne navrhol nahradiť väzbu sľubom obvineného a nariadením probačného dohľadu.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Samosudkyňa súdu prvého stupňa správne procesne postupovala, keď po podaní obžaloby, kde je obvinený vo väzbe, v súlade s § 238 ods. 3 Tr.por. prednostne a urýchlene rozhodovala o väzbe tak, aby k právoplatnému rozhodnutiu o väzbe došlo do uplynutia lehoty, ktorá by bola základnou lehotou väzby v prípravnom konaní (7 mesiacov) - § 76 ods. 2 Tr.por. O väzbe pritom správne rozhodovala na osobitnom procesnom úkone - výsluchu obvineného podľa § 72 ods. 2 Tr.por., pretože podľa § 349 ods. 4 Tr.por. samosudca neverejně zasadnutie nevykonáva. Na tomto výsluchu sa prítomné procesné strany (obvinený, obhajca, prokurátor) mali možnosť vyjadriť k ďalšiemu trvaniu väzby po podaní obžaloby.

K vytýkanej procesnej chybe v sťažnosti, týkajúcej sa nepoužitia § 204 Tr.por. vyšetrovateľom, uvádza senát nadriadeného súdu nasledovné. Postup podľa ustanovenia § 204 Tr.por. sa týka len skráteného vyšetrovania. Podľa § 202 ods. 1 Tr.por. sa síce vykonáva skrátené vyšetrovanie o prečinoch (obvinený je stíhaný pre prečin krádeže), to však s poukazom na § 200 ods. 2 písm. a/ Tr.por. neplatí, ak je obvinený vo väzbe. Z uvedeného dôvodu sa v predmetnej veci vykonávalo vyšetrovanie a nie skrátené vyšetrovanie.

K ďalším vytýkaným chybám v sťažnosti obvineného uvádza senát nadriadeného súdu nasledovné. Nemožno sa stotožniť s názorom obhajcu, že preskúmané rozhodnutie je arbitrárne - neodôvodnené, a preto nezákonné. V písomnom odôvodnení rozhodnutia súdu prvého stupňa (najmä na str. 3) sú podrobne uvedené úvahy súdu prvého stupňa, ktoré viedli k záveru o trvaní jednotlivých dôvodov väzby a nemožnosti ich nahradenia.

Vo vzťahu k dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr.por. - úteková väzba súd prvého stupňa správne poukázal na okolnosti zadržiavania obvineného pri páchaní trestnej činnosti (útek pred policajnou hliadkou). Taktiež obhajca nesprávne uviedol, že obžalovanému hrozí trest odňatia slobody najviac dva roky. Obvinený je stíhaný pre trestný čin podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr.zák., pričom v odseku 3 tohto ustanovenia je uvedená sadzba trestu odňatia slobody 6 mesiacov až 3 roky.

Obhajcom uvádzané úvahy, týkajúce sa „logistického“ zabezpečenia možného útoku, resp. skrývania, sú síce správne, avšak nie vo všetkých prípadoch musia byť takéto okolnosti preukázané. Nie vo všetkých konkrétnych prípadoch útekov a skrývania sa páchatel'ov boli takéto vopred pripravené zabezpečenia

zistené. V mnohých prípadoch sa páchatelia trestnej činnosti na Slovensku skrývajú aj v Českej republike, pričom jazyková znalosť tu nerobí problémy.

Taktiež sa nemožno stotožniť s názorom obhajcu (s odkazom na rozhodnutie NS SR), že v danom prípade súd prvého stupňa videl dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr.por - pokračovanie v trestnej činnosti „len“ v nezamestnanosti obvineného a úvahe o zabezpečovaní finančných prostriedkov na živobytie trestnou činnosťou. V danom prípade jednak nešlo o úvahu súdu, ale vlastné vyjadrenie obvineného. A navyše súd prvého stupňa výslovne uviedol, že tieto okolnosti berie do úvahy len ako podporné. Dôvod preventívnej väzby však súd prvého stupňa videl najmä v trestnej minulosti obvineného, ktorý aj za majetkovú trestnú činnosť už vykonal 5 nepodmienečných trestov odňatia slobody. V odôvodnení rozhodnutia súdu prvého stupňa je pritom navyše správne poukázané aj na to, že obvinený dňa 13.02.2013 vykonal trest odňatia slobody 20 mesiacov, ktorý mu bol uložený tiež za trestný čin krádeže. Majetkovej trestnej činnosti, ktorá je predmetom tohto konania, sa teda mal obvinený dopustiť ani nie 5 mesiacov po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý sa takto zrejme minul svojho prevýchovného účinku.

K námietke týkajúcej sa spoluobvinených, ktorí boli prepustení z väzby, nadriadený súd poukazuje najmä tú okolnosť, že tieto osoby v minulosti neboli súdne trestané.

Z vyššie uvedených dôvodov sa nadriadený súd nestotožnil ani s názorom súdu prvého stupňa v tom, že ponechaním vo väzbe bol porušený princíp proporcionality, pretože v prípade uznania viny obvinenému reálne hrozí uloženie prísneho nepodmienečného trestu odňatia slobody. Zároveň senát nadriadeného súdu uvádza, že u obvineného nahradenie väzby neprichádza do úvahy, pretože ani doposiaľ vykonané súdne sankcie ho neodradili od možného páchania ďalšej majetkovej trestnej činnosti.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

- 1) Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.
- 2) Podľa § 79 ods. 3 Tr.por. obvinený má právo podať kedykoľvek žiadosť o prepustenie z väzby. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť obvineného o prepustenie na slobodu zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí 30 dní.